

Un suflet pentru Europa

4 iunie 2005

Gili Cârstea

Ați crezut că acesta este doar titlul subiectului nostru de astăzi? Este mai mult decât atât. “Un suflet pentru Europa” este numele unui comitet alcătuit din reprezentanții marilor biserici europene. Este considerat atât de important încât este așezat direct sub jurisdicția biroului președintelui Comisiei Europene.

Acest comitet se ocupă de componenta religioasă a proiectului pentru unirea țărilor de pe continent, și i se alocă un buget anual folosit în special pentru “stimularea” grupurilor religioase în conceperea și implementarea armoniei religioase. Eurocrații știu bine că unitatea politică, juridică sau administrativă nu poate produce decât o carcasă goală, un trup paralizat și fără viață. Europa are nevoie de un suflet spre a deveni mândria lumii, visul multor împărați, papi sau cardinali de-a lungul secolelor. Ei speră și doresc să transforme degetele de la picioarele chipului lui Nebucadnețar într-un imperiu mai strălucitor decât capul de aur. Acest lucru nu are șanse de reușită dacă popoarele nu se debarasează de naționalismele păguboase, de religiile contradictorii producătoare de tensiuni. Terorismul contemporan “slujește” foarte bine acestui scop, el fiind dovada clară că răul vine din folosirea greșită a religiei. Un imperiu are nevoie de o religie universală, un chip în fața căruia să se plece “popoare, neamuri, oameni de toate limbile,” și acesta este exact rolul comitetului “Un suflet pentru Europa.”

Acest comitet operează destul de discret, fără prea mare atenție din partea agențiilor de știri. Sufletul Europei este prea fragil pentru ochiul opiniei publice. Leagănul lui trebuie așezat în spatele cortinei, până când nașii vor fi siguri că eforturile ecumenice s-au concretizat în tratate și alianțe sigure.

În timp ce Europa își caută un suflet, profetul Daniel trimite poporului lui Dumnezeu din vremea sfârșitului un mesaj de o importanță vitală. Fără ajutorul vreunei mâini, Hristos adună în jurul neprihănirii Sale un popor în a cărui inimă va fi rescrisă legea. Ei vor redescoperi credința lui Isus, vor înțelege sursa neprihănirii Lui și vor deveni și ei părtași de natură divină. Acesta va fi un moment unic în istoria mântuirii, când mii de voci de pe toată planeta, “din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă,” vor declara ceea ce declara odată Fratele lor mai mare: “Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste

lucrări ale Lui” (Ioan 14:10). Această susținere îndrăzneată va produce aceeași reacție violentă, căci Dumnezeu nu a fost niciodată binevenit în inima omenească.

Maleahi a înțeles și el că promisiunea lui Dumnezeu se va împlini “deodată” și fără întârziere: “Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite. Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară” (Mal 3:1-4).

În ciuda acestei clare descrieri a zilei ispășirii pentru generația finală, cei mai mulți teologi adventiști repudiază această înțelegere a curățirii sanctuarului, fiind mai atrași de speranțele deșarte ale creștinismului apostaziat că sfinții vor fi curățiți de păcat doar la plecarea lor spre cer. Ei se arată mai interesați de binele și prosperitatea bisericii în această lume, și nu sunt deloc insensibili la sugestia de a-și aduce contribuția la concepția, imaculată se dorește, a unui suflet pentru Europa.

Scriptura spune că sufletul respectiv va deveni “un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătărilor ei” (Apoc 18:2-3).

Mireasa lui Hristos ar trebui să se gândească serios la hainele de in subțire, strălucitor și curat care o așteaptă de foarte mult timp.